

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XX. Hortatur ad mortificationem sensuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

& in æternæ salutis ingressu, vel progressu carnalium parentum blandimenta, consiliaque vitate. Et ego suscipiam vos, quasi fidelissimos amicos, & suauissimos fratres meos. Pater meus, pater vester erit, & erit mater vestra, mitissima Virgo, quæ genuit me.

CAP X X.

Hortatur ad mortificationem sensuum.

ATTENDITE filij, quæ dico. Sensus, & cogitatio hominum prona sunt ad malum ab adolescentia sua. Propterea, necesse est, ut mortificationem meam, in corpore vestro, semper circumferatis: Equus enim effrænis in abundantia virium suarum non salubritur. Castigate sensus vestros, quasi iuuenculos indomitos, ne forte legem mentis transgrediamini. Nec durum vobis videatur oculos cohibere, ne mors intret per fenestras, & ostium circumstantiae ponere labijs vestris, ne verbis indisciplinatis me offendatis: placebitis enim mihi valde, & pro visus mortificatione, videbitis

lucem

lucem splendidissimam, quam videbat
Tobias, & Isaac, postquam caligau-
erant oculi eius Pro labore verò cu-
stodia, docebo vos dulcissimum ser-
monem meum, qui linguas infantium
facit disertas. Certè sancti mei, qui re-
gnūm cælorum violenter rapuerunt;
sensibus suis, quod volebant, constan-
tissimè negarunt: & facti sunt custodes
lectuli Salomonis, tenentes semper
ensem districtum, contra femur suum.
Sensuum enim pugna numquām inter-
mittenda est, si salvi esse velitis, ne pe-
reatis, vel à sagitta iracundæ volante
in die, vel à negotio impuritatis per-
ambulante in tenebris, vel ab incursu
ambitionis, seu dæmonio meridiano.
Nullus locus, nullum tempus, quam-
diu mortales estis, à sensuum prælio
immunis est: ne igitur salutem vestram
æternam contemnatis. Et quidem ex-
tremæ dementiæ est, sinere sensus ve-
bros duci in æternam captiuitatem:
cùm possitis per modicum laborem, &
mortificationem, infinitam consola-
tionem eisdem sensibus, in cœlesti re-
gno meo, superuenturam comparare.

Quid

Quid quæritis delectationes impuras?
Ad vera potius, & æterna gaudia, breui
luctu, suspirate.

Cap. XXXI.

Monet mortis memoriam.

VTINAM Filij Adæ saperent, &
intelligerent, ac nouissima pro-
viderent; Utinam & vos, qui non vide-
mini repellere consilia mea, sape, ac
serio cogitaretis, qualis anxietas in
hora mortis ventura sit. Certè mundi
desideria statim euanelcerent, nequè
in æternum peccaretis. Omnes ad mor-
tem velocius, quam à texente tela suc-
ciditur, properatis, paucitasque die-
rum nimis breuum fnietur breui: &
tamen mortis vix vnquam recordami-
ni. Palatia sumptuosa, promptuaria
plena, filiæque vestræ circumornatae,
ut similitudo templi, aperte demon-
strant, quid inter vos ipsos meditemi-
ni. Quid scitis, an prima, an media no-
cte, an galli cantu, venturus sim, & in
virga directionis rationem vitæ peti-
turus? Ego dinumero gressus vestres,
& tanquam in sacculo, signo debita ve-
stra,